

ПЕРШИЙ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

«14» липня 2020р.

№ 24 - н/к

Президія Національної академії наук України

Шановні члени Національної академії наук України!

Зараз перед вами постало непросте питання обрати лідера головної наукової установи України. Посаду президента Академії залишає видатний учений і унікальна людина – академік Борис Євгенович Патон. Складно знайти ті слова та епітети, які б хоч частково відобразили величезний вклад Бориса Євгеновича практично у всі сфери життя нашої країни – її науку, культуру, політику, громадське життя.

Б.Є.Патон підняв НАН України на велику висоту, і тому претендент на цю посаду повинен демонструвати не тільки наукові, але й людські якості. І головним виміром таких якостей, на мою думку, може бути тільки об'єктивний аналіз як наукових досягнень кандидата на посаду, так і його життєвої позиції.

Не претендуючи на особливу думку, в той же час, як людина, яка брала участь в утворенні Незалежної України, і розуміючи значення НАН в житті та розвитку України, я візьму на себе сміливість висловити своє побажання з цього питання.

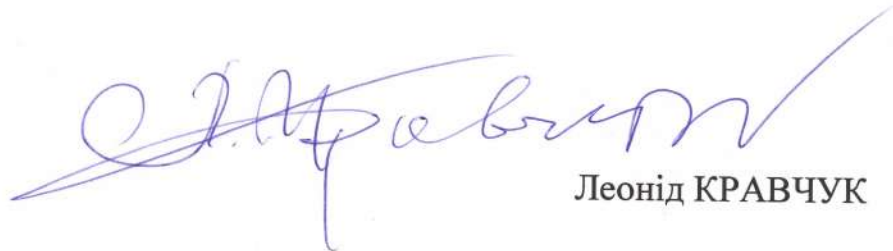
Серед кандидатів на посаду президента НАН України я найкраще і найдовше (рівно 30 років!) знаю академіка Сергія Васильовича Комісаренка – свого часу заступника Голови Уряду, відповідального за гуманітарні питання, першого Посла України у Великобританії. Він працював творчо і відповідально. Діяльність Посла України Комісаренка С.В. була відзначена нагородами і у Британії, і в Україні. Досить згадати такі акції, започатковані і організовані Сергієм Васильовичем, як участь у розробці перших Законів України з гуманітарних питань, зокрема про освіту, національні меншини, свободу совісті, пресу і засоби масової інформації, пенсії; прийняття Закону про боротьбу зі СНІДом.

Комісаренко С.В. був головою низки урядових комітетів та комісій: з відзначення трагедії у Бабиному Яру (1990-1992), з проведення Першого Конгресу українців (1991-1992), з гуманітарної допомоги Україні (1990-1992), урядової протиепідемічної комісії тощо. Він був ініціатором відновлення Києво-Могилянської Академії; передачі приміщення Музею Леніна Українському Дому; організації музею Івана Гончара; передачі собору Святого Юра легалізованій Українській Греко-Католицькій Церкві; будинку синагоги Бродського, де знаходився театр ляльок, єврейській громаді та Олександрівського костюлу – католицькій церкві та інші.

Зараз С.Комісаренко працює першим заступником Голови Української Ради Миру, повноваження якого я маю честь виконувати.

Звичайно, ідеальних людей немає. Але коли йдеться про обрання президента НАН України, важливо врахувати найголовніше – наукові досягнення, організаторські здібності і управлінський досвід. На мою думку, ці якості у С.В.Комісаренка є, а тому я прошу врахувати і мої побажання щодо кандидатури до обрання президента Національної академії наук України.

З повагою

Леонід КРАВЧУК